

THE VINTAGE HOTEL TRIPPEN OP DESIGN

Een nachtje Brussel voor een bescheiden budget hoeft voortaan niet meer roemloos uit te monden in hotelketentoestanden. Met The Vintage Hotel heeft de hoofdstad er een origineel boetiekhotel bij. Tot voor kort was het een bejaardentehuis, nu zijn er andere oudjes te bewonderen: designmeubelen en hebbedingen uit de jaren 50, 60 en 70.

Door Karolien Van Cauwelaert, foto's Wouter Van Vooren

The Vintage Hotel moet een van de beste locaties van Brussel zijn. Het ligt vlak bij de Louizalaan, maar toch waan je je in een rustige buitenbuurt die rijkdom en klasse ademt. Het is nauwelijks te geloven dat het hotel tot voor kort een bejaardentehuis was. Het majestueuze gebouw dateert van het begin van de 20ste eeuw en is vooral in de hoogte gebouwd. Voor sommige tachtigplussers moet het een hele trek geweest zijn om hun kamers te bereiken. Michel Penneman, de interieurarchitect die het concept van het hotel uitdacht, beaamt dat. 'Die mensen waren hier echt in de aap gelogerd. We hebben alles volledig uitgebrouwen en vernieuwd. Het aantal kamers hebben we met enkele ingrepen opgetrokken naar negenentwintig.' En geen twee kamers zijn hetzelfde.

VIVA EBAY

De zaakvoerders, Bernard Wilmet en Fabian Henrion, liepen al een tijdje rond met het idee en gingen ermee aankloppen bij de interieurarchitect Michel Penneman. Die had eerder al het geslaagde White Hotel onder handen genomen. Voor de architecturale ingrepen werd Olivier Hannaert van As Built ingeschakeld.

Het Vintage Hotel werd uiteindelijk één grote designretrospectieve. Alle ruimtes zijn bemeubeld met een eigenzinnige mix van pure vintage en heruitgaven. In elke kamer wordt minstens één stuk uitgebreid besproken in een kadertje aan de muur, en wie een *coup de coeur* beleeft, kan zijn lievelingsmeubel zelfs kopen. Zolang het geen nieuwe uitgave is, tenminste.

De zaakvoerders hebben er zich niet gemakkelijk van afgemaakt door hier en daar wat bekende stukken neer te poten. Klassiekers van Vitra en Fritz Hansen passeren de revue, maar in de ontvangstruimte prijkt ook een prachtige zitbank, een van de minder bekende werken van Charles en Ray Eames, ontworpen voor de JFK-luchthaven in New York. Er staan ook stoelen van Willy Van der Meer en een schrijftafeltje van Cees Braakman voor Pastoe.

Bij een schattig blauw fifties-bijzettafeltje vraag ik me af waar al die oude stukken vandaan komen. Van overal, zo blijkt: antiquairs, brocantemarkten en veel, véél eBay. 'Het budget was nogal beperkt en dan is eBay een heel interessante zoekplaats,' vertelt Penneman. En voor wie denkt dat het vet daar van de soep is: Penneman deed er heel wat interessante koopjes. Zijn trucs: 'Je moet goed opletten en veel tijd nemen. Zo is het in de vakantie altijd rustig op eBay. We kochten ook veel stukken waarvan de termijn 's nachts afliep, wanneer de meeste mensen in bed liggen.' Een van zijn favoriete stukken, het fifties-schrijftmeubel van Pastoe, tikte hij op de kop voor enkele honderden euro's. 'Terwijl je daarvoor bij een Parijse antiquair gemakkelijk drieduizend euro betaalt.'

DE TIJD VAN TOEN

Wilmet, Henrion en Penneman sloegen voor het hotelproject enthousiast aan het verzamelen. Maar hoe puzzelden ze de hotelrichting uiteindelijk in elkaar? Dat viel blijkbaar nogal mee.

Penneman is een specialist in 3D-tekenen. Voor elke ruimte gingen ze dus virtueel aan het schuiven met meubels. 'Gelukkig is vintage heel tolerant,' vertelt hij. 'Alles laat zich gemakkelijk combineren. Op een drietal dagen hadden we alles in elkaar gestoken.'

Het leuke is dat de interieurs voortdurend zullen evolueren wanneer stukken gekocht worden door gasten en vervangen worden. Het hotel wil elke gast trouwens een poster schenken met afbeeldingen van alle designmeubels die zich op dat moment in huis bevinden. Een origineel souvenir, en nog leerzaam ook.

De vintagemeubels zijn in het hotel ook nog eens in het goede gezelschap van goddelijk seventiesbehang. Toch waan je je er niet in de tijd van de olifantenpijpen. Het hotel is in de eerste plaats hedendaags, zij het met een duidelijke vintage sfeer, nog aangedikt door de muziek van toen.

De badkamers ontsnappen trouwens grotendeels aan dat sfeertje. Dat is opzettelijk zo gedaan, zegt Fabian Henrion: 'Badkamers en vintage, dat gaat niet goed samen. Daarvoor zijn onze luxe- en hygiënestandaarden te veel geëvolueerd. Vintagemeubelen zouden er snel oud en vuil gaan uitzien.' Wat niet belet dat enkele kamers uitgerust zijn met een retrobad op klauwenpootjes. Maar die zijn een stuk ouder dan de fifties.

WIJNBAR

Negenentwintig kamers is de limiet om een gastenverblijf winstgevend te maken, maar het Vintage Hotel heeft nog andere pijnen op zijn boog. De wijnbar, bijvoorbeeld, is een prima plek om stoom af te laten na een zware dag op kantoor. Zaakvoerder Fabian Henrion, de eigenaar van het Ukkelse restaurant Ventre Saint-Gris, zorgde voor een uitgebreide wijnkelder met wereldwijnen.

Het openingsweekend van het hotel was met een *full house* een grote hit. Enkele dagen later sijpelden de commentaren op het internet al binnen. De meeste vol lof over de originele aanpak van het interieur, sommigen klagend. Zoals de dame die geen glas had om op het nachtkastje te zetten, of geen haardroger in de badkamer. Een enkeling heeft medelijden met de poetsvrouw die het weelderige vastspijp zal moeten onderhouden.

En dan was er nog een probleempje met de lift, hoewel dat geen trauma's geslagen lijkt te hebben. Alleszins niet bij een vrolijk afzwaaiende gast die met de volgende woorden gezwind verdween: 'Ik was graag nog een paar dagen gebleven, desnoods opgesloten in de lift als dat moest.'

Vintage Hotel, Dejonckerstraat 45, 1060 Brussel,

www.vintagehotel.be

Prijzen, ontbijt inbegrepen: vanaf € 99 (vr-zo), € 129 (ma-do).

